อิณชญา ประคองค้า : การควบคุม โรคสแคบในองุ่นที่เกิดจากเชื้อรา Sphaceloma ampelinum de Bary โดยใช้ความต้านทานที่เกิดจากการกระตุ้น (CONTROL OF SCAB DISEASE IN GRAPES CAUSED BY Sphaceloma ampelinum de Bary BY INDUCED RESISTANCE) อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ คร. โสภณ วงศ์แก้ว, 55 หน้า.

การควบคุมโรคสแคบในองุ่นที่เกิดจากเชื้อรา Sphaceloma ampelinum โดยใช้ความต้านทาน หลังถูกกระตุ้นจากสิ่งกระตุ้น กระทำโดยแยกเชื้อ S. ampelinum จากองุ่นพันธุ์ Black queens จาก ฟาร์มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี แล้วนำไปทดสอบความสามารถในการก่อโรค พบว่าไอโซเลต GB4 ให้จำนวนแผลมากที่สุด เฉลี่ย 12.5 แผลต่อชิ้นใบ การศึกษาความต้านทานที่เกิดจากการถูก กระตุ้นต่อเชื้อ ใอโซเลต GB4 กระทำโดยฉีดพ่นสิ่งกระตุ้น 2 ชนิคคือ ใคโตซานและ Benzo (1,2,3) -thiadiazole-7-carbothionic acid S-methyl ester (BTH) ที่ 3 ระดับความเข้มข้น และสปอร์ของเชื้อรา สนิมองุ่น (Phakopsora ampelopsidis) และลีลาวดี (Coleosporium plumeriae) บนใบกลางของกิ่งชำ องุ่นพันธุ์ Black queens อายุ 2 เดือนในสภาพเรือนทดลอง วางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design (RCBD) โดยการเก็บผลวิเคราะห์ปริมาณ Salicylic acid (SA) และกิจกรรม เอนไซม์ chitinase, β -1,3-glucanase และ polyphenoloxidase (PPO) การทดลองจัดสิ่งทดลองเป็น 4 ชุด โดย 3 ชุดเก็บผลเพื่อนำไปวิเคราะห์ SA และเอนไซม์ สุ่มเก็บตัวอย่างใบมาวิเคราะห์ 3 ช่วงเวลา คือหลังฉีดพ่นสิ่งกระตุ้นทันที หลังฉีดพ่นสิ่งกระตุ้น 7 วันและหลังฉีดพ่นสิ่งกระตุ้น 14 วันซึ่งเป็น ครั้งที่โรคแสดงอาการและ 1 ชุด ใช้สำหรับประเมินคะแนนการเกิดโรคหลังฉีดพ่นสิ่งกระตุ้น 14 วัน หลังจากฉีดพ่นกิ่งองุ่นที่ได้รับการกระตุ้นด้วยสิ่งกระตุ้นแล้ว 7 วันโดยใช้สารแขวนลอยสปอร์ของ เชื้อ S. ampelinum GB4 ผลประเมินการเกิดโรคพบว่า การฉีดพ่นสิ่งกระตุ้นสารละลายใคโตซาน เข้มข้น 5,000 มิลลิกรัม/ลิตร เกิดโรคสแคบต่ำที่สุดเฉลี่ย 1.33 คะแนน และเริ่มแสดงอาการของโรค ในวันที่ 5 หลังปลูกเชื้อ ในขณะที่การใช้น้ำกลั่นนึ่งฆ่าเชื้อเป็นชุดควบคุม เกิดโรคสแคบสูงสุดเฉลี่ย 4.89 คะแนน และเริ่มปรากฏอาการของโรคในวันที่ 2 หลังการปลูกเชื้อ สำหรับการใช้สปอร์ของรา สนิมทั้งสองชนิคไม่มีผลในการลดความรุนแรงของการเกิดโรค นอกจากนี้การวิเคราะห์ปริมาณ SA และกิจกรรมของเอนใชม์ที่ 7 วันพบว่าไคโตซานและ BTH ทั้ง 3 ระดับความเข้มข้นสามารถกระตุ้น ให้องุ่นมีปริมาณสาร SA และมีกิจกรรมของเอนไซม์เพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะ ้ที่การกระตุ้น โดยใช้สปอร์ของเชื้อราสนิมทั้งสองชนิดทำให้ระดับของ SA และเอนไซม์เพิ่มขึ้นเพียง เล็กน้อยเมื่อเทียบกับชุดควบคุม การเพิ่มของปริมาณ SA และกิจกรรมของเอนไซม์ในวันที่ 14 หลัง ฉีดพ่นสิ่งกระตุ้น เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับที่พบในวันที่ 7 แต่ความแตกต่างของปริมาณสาร และกิจกรรมสูงมากกว่าที่พบใน 7 วัน โดยสารใกโตซานเข้มข้น 2,500 มิลลิกรัม/ลิตร และ BTH เข้มข้น 100 มิลลิกรัม/ลิตร ทำให้ปริมาณสาร SA เพิ่มขึ้นสูงสุดคือ 13.08 และ 12.15 $\mu g \ g^{-1}$ fresh weight ตามลำดับ แต่ไม่แตกต่างทางสถิติจากความเข้มข้นในระดับอื่น ๆ สำหรับกิจกรรมของ เอนไซม์ chitinase พบว่า BTH เข้มข้น 200 มิลลิกรัม/ลิตร ทำให้องุ่นมีกิจกรรมของเอนไซม์ chitinase เพิ่มสูงสุดคือ 0.765 Unit/mg protein รองลงมาคือ ไคโตซานทุกความเข้มข้นและ BTH ความเข้มข้น ที่เหลือ ซึ่งเพิ่มกิจกรรมใค้ไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่แตกต่างจากกิจกรรมในชุดควบคุม และใน ตำรับการทดลองที่ฉีดพ่นด้วยสปอร์ราสนิม ซึ่งมีกิจกรรมเพิ่มขึ้นเล็กน้อย การเพิ่มขึ้นของกิจกรรม เอนไซม์ β-1,3-glucanase มีลักษณะคล้ายกันกับการเพิ่มกิจกรรมของเอนไซม์ chitinase การเพิ่มขึ้น ของกิจกรรมเอนไซม์ PPO พบว่า BTH 200 มิลลิกรัม/ลิตร สามารถเพิ่มกิจกรรมได้สูงสุดคือ 11.23 μmol Quinone formed min mg protein รองลงมาคือ BTH 100 มิลลิกรัม/ลิตร และสปอร์ของรา สนิมลีลาวดี สำหรับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเกิดโรค และการเกิดสารในกระบวนการ SAR พบว่า มีสหสัมพันธ์แบบลบอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ - 0.770, -0.771, -0.566 และ -0.337 ระหว่างกะแนนการเกิดโรคกับปริมาณสาร SA, กิจกรรมของ เอนไซม์ chitinase, β-1,3-glucanase และ PPO ที่เพิ่มขึ้นตามลำดับ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การใช้สารไคโตซาน และสาร BTH สามารถช่วยลดการเกิดโรคสแคบที่เกิดจากเชื้อรา S. ampelinum ในองุ่นพันธ์ Black queens ได้

รัฐ เมื่อ เมื่อกาลัยเทคโนโลย์สุรูบาร์ง

สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช ปีการศึกษา 2554

ลายมือชื่อนักศึกษา	
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา	
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	

INCHAYA PRAKONGKHA: CONTROL OF SCAB DISEASE IN

GRAPES CAUSED BY Sphaceloma ampelinum de Bary BY INDUCED

RESISTANCE. THESIS ADVISOR: SOPONE WONGKAEW, Ph.D., 55 PP.

GRAPES/Sphaceloma ampelinum/INDUCED RESISTANCE

Control of scab disease in grape caused by Sphaceloma ampelinum by induced resistance was done by isolating S. ampelinum from Black queens grape in the Suranaree University of Technology Farm. After pathogenecity test, the GB4 which gave the highest averaged lesion number of 12.5 lesions per detached leaf was used as a representative isolate for the study. Resistance induction was done by spraying 2 activators, chitosan and Benzo (1,2,3)-thiadiazole-7-carbothionic acid S-methyl ester (BTH) at 3 different concentrations and 2 spore suspensions of grape rust (*Phakopsora* ampelopsidis) and Frangipani rust (Coleosporium plumeriae) onto the middle leaf of Black queens grape cuttings using the Randomized Complete Block Design (RCBD), sample collection for Salicylic acid (SA) and enzyme activity analysis. The experiment was conducted under a greenhouse condition. The experimental units were divided into 4 sets in which 3 were used for leaf analysis of SA and enzyme activities immediately, 7 and 14 days after spraying. The 4th set was used for disease scoring at 14 days after the induction. After the induced grapes were inoculated with suspension of S. ampelinum conidia, it was found that grape cuttings sprayed with 5,000 mg/l chitosan gave the lowest averaged disease score of 1.33 and the symptoms appeared at 5 days after inoculation compared to the score of 4.89 and 2 days latent period in the control treatment in which the sterile water was applied. Induction by spore suspension of rust pathogens failed to reduce scab severity on the tested grapes.

Analysis of SA content and enzyme activities in induced grape leaves at 7 days found that chitosan and BTH at 3 concentrations could increase SA content and enzyme activities significantly while those induced by rust spores increased only marginally compared to that of the control treatment. Elevations of the SA content and enzyme activities at 14 days after induction were similar to that at 7 days but the differences between the treated and control treatments were much higher. At 14 days, 2500 mg/l chitosan and 100 mg/l BTH gave the highest increase of SA at 13.08 and 12.15 µg g⁻¹ fresh weight respectively although there was no statistical difference among these of other concentrations. For chitosan activities, 200 mg/l BTH could increase the highest activity of 0.765 Unit/mg protein seconded by all concentrations of chitosan and BTH at other concentrations. For the latter, they were statistically different from that of the control treatment but were not different among each other. Grapes sprayed with rust spore had slight increase of chitinase activity compared to that of the control. For β -1,3-glucanase, the increase was similar to that of the chitinase. For PPO, it was found that 200 mg/l BTH could increase the highest activity of 11.23 µmol Quinone formed min⁻¹ mg⁻¹ protein seconded by 100 mg/l BTH and Frangipani rust spore. Negative correlations were found in the relationship between disease score and systemic acquired resistance (SAR) chemicals. The correlation coefficients between scab scores and SA content, chitinase activity, β-1,3-glucanase activity and PPO activity were -0.770, -0.771, -0.566 and -0.337 respectively. Results of this study indicated that chitosan and BTH could be used to reduce scab severity in Black queens grapes.

School of Crop Production Technology	Student's Signature
Academic Year 2011	Advisor's Signature
	Co-advisor's Signature_